

El grup, amb deu anys de vida, és un dels principals impulsors de la música tradicional i popular

Xarop de Canya, únic representant de la comarca al cicle Tradicionàrius'93

RAMON SOLÉ

Caldes de Montbui.— El nom de Xarop de Canya sona cada vegada més familiar a les orelles dels vallesans orientals. Començant pel creixent col·lectiu de devots interessats per la música tradicional catalana i acabant per les noves generacions de joves grallers, Xarop de Canya esdevé cada vegada més un punt referencial en aquest camp o, si més no, són una gent que sembla que organitza coses i s'ho manega força bé, en això de les cercaviles.

El fet és que Xarop de Canya és quelcom més que un grup de timbalers i grallers que fan xerinola, tots disfressats, pels carrers de festa major. Aquest any, són els únics representats del Vallès Oriental al cicle de música tradicional i popular Tradicionàrius'93, que va començar divendres passat al centre cívic Artesà de Gràcia, a Barcelona. La seva actuació està prevista per a l'últim dia, 2 d'abril, junt amb Rosa Zaragoza i Primera Nota.

El grup ha començat a moure's en diversos fronts per promocionar la música tradicional a la nostra comarca, i ho estan aconseguint: curssets de diversos tipus, sopars-col·loqui amb



RAMON FERRANDES

Xarop de Canya actuen a la majoria de festes majors i festes de barri de la comarca

grups de música tradicional, balls de saló, representació de grups i d'altres activitats que els converteixen en l'autèntic rovell de l'ou tradicional, si més no

pel que fa al Vallès Oriental.

La història de Xarop de Canya arrenca deu anys enera, quan el molletà Ramon Boixader i el granollerí Enric Montsant van començar a tocar la gralla i a acompanyar els gegants de Lliçà d'Amunt. Durant aquest període van conèixer el també molletà Emili Legaz (gralla), el calderí Santi Figols (timbal) i en Pep Lafuente (caixa). Aquesta formació va ser la que, finalment, es va escindir de la colla gegantera per actuar per lliure.

DE LA PERA A XAROP DE CANYA

El seu primer nom va ser La Pera, amb el qual van fer algunes actuacions encara sense disfresses. Fa set anys que es van posar el nom de Xarop de Canya. Enric Montsant ens explica la significació: "Xarop, com a combinació de coses i també com a remei contra les penes. I canya per les canyes de les gralles i per la canya que fotem". L'artista calderí Romà Martí els va dissenyar unes disfresses que, a petició del grup, havien de ser un lligam entre els seus components i, alhora, havien d'estar relacionades amb la música catalana i el mar Mediterrani.

El grup va ampliar-se amb dos xanquers, un pirotècnic, Ramon Altimira, veí de Montornès del Vallès i un capgros, en Xarupet, que representa el personatge característic de conjunt. Més endavant, van començar a fer música per escenaris i van variar la formació quan feien aquest tipus d'actuacions. Al principi, eren bateria, contrabaix (David Ferran, percussionista a les cercaviles), i tres gralles. Actualment també hi ha un teclista (Paton Felices) i han incorporat instruments de vent com el clarinet, el flabiol i la tarota (gralla més llarga de l'habitual).

Les actuacions de Xarop de Canya han anat força bé fins ara. Al 1992 van tenir un total de 60 actuacions. El grup actua gairebé sempre dins la província de Barcelona, i es poden veure a les festes majors de barri, de poble, i festes de carrer en general. Han tingut també algunes actuacions curioses com la que van fer a París, en una festa dedicada a Barcelona, o a Nîmes (França), a la Fira de Música de Carrer. També van actuar el 1992, i actuaran aquest any, al Tradicionàrius. Ara tenen previst anar a actuar a París, Occitània, Montpeller, la Molina i a Castell d'Empúries, entre altres.

XAROP DE CANYA PRODUCCIONS

Aquest és el nom que engloba el conjunt d'activitats que impulsa el grup per promocionar la música tradicional a la comarca. Tot fent una síntesi d'aquestes activitats cal esmentar: l'edició, al febrer passat, del primer mètode de gralla existent "per tal de conscienciar la gent que la gralla té tanta dificultat com qualsevol altre instrument. Avui dia, tothom es veu capaç d'agafar una gralla, però cal un aprenentatge tan seriós com un altre", afirma Enric Montsant; també cal destacar l'organització de curssets de gralla i de caixa arreu de la comarca; organització de balls, audicions, col·loquis, concerts i cicles de música tradicional; en darrer terme, Xarop de Canya Produccions té una vessant de representació de grups que fan, en diverses modalitats, música tradicional: Primera Nota, Tercet Treset, Nakkí, Solistes de la Costa i d'altres. Tots ells estan passant pel cicle de sopars-col·loqui del restaurant Roset de Caldes i gairebé tots estan actuant als balls de saló de Lliçà, els primers dissabtes de mes.